

O KOHOUTKOVÍ A SLEPIČČE

vypráví
Lenka
Rožnovská

ilustruje
Sofie Helfert

Žili byli kohoutek a slepička. Kohoutek každé ráno zdravil probouzející se sluníčko a slepička hrabala v zemi, aby našla zrníčko, kterým by se posilnila, než začne snášet vajíčka.

Jednou si kohoutek pomyslel, že zatímco on vítá den, jeho družka má hody. A tak navrhl: „Víš co, slepičko, od teď se budeme o jídlo dělit. Co kdo najde, sezobne jen půlku, druhou půli dá tomu druhému.“

Slepička souhlasně kvokla, pařátkem hrábla a vyhrábla zrnko, o které se s kohoutkem poctivě rozdělila.

Jenomže kohoutek nebyl poctivec, se slepičkou se dělil málo. A když našel jádérko, klov a zob, bylo jeho. Ale ouha, jednou se mu jádérko vzpříčilo v hrdle. Nešťastný kohoutek se začal dusit, chraplavě kokrhal o pomoc.

Slepička viděla ubohého kohoutka, jak se trápí, a tak rychle běžela ke studánce, aby mu donesla doušek vody, kterým by jádérko zapil. „Studánko, prosím, dej vody mému kohoutkovi. Leží tam na dvoře, nožky má nahoře, dusí se, bojím se, že umře.“

Jenomže zrovna to ráno si studánka pomyslela, jak by bylo hezké, kdyby na její hladině plul hedvábný šátek, proto slepičce odpověděla: „Dám ti vodu pro tvého kohoutka, ale až mi doneseš od švadleny šátek.“

Slepička se studánkou nesmlouvala, raději hned utíkala ke švadleně vyprosit šátek.

„Švadlenko, prosím, dej mi pro studánku šátek, studánka dá vodu nebohému kohoutkovi. Leží tam na dvoře, nožky má nahoře, dusí se, bojím se, že umře.“

Švadlenka se chystala k muzice. Právě stříhala látku na sukni. Šít šátek pro studánku neměla kdy. Slepička smutně kvokala, a tak jí švadlenka šátek přece jen přislíbila. „Dobrá, ušiji ti pro studánku šátek, ale ty mi mezitím doběhni k ševci pro střevíčky, ať mám večer v čem tancovat.“

Mistr švec dodělával střevíčkům podpatky. Ťuk, naposledy ťukl ševcovským kladívkem a dílo bylo hotovo. Zkušeným okem si poměřil svou práci. Usmál se. Střevíčky se mu povedly. Najednou se švec zamračil, všiml si, že jeden střevíc má na špičce šmouhu.

„Kdybych tak měl prasečí štětiny, těmi bych střevíce vyleštil, až by se leskly jako hvězdy na obloze.“

Jakmile si švec povzdychl, do ševcovské dílny oknem vlétla slepička. „Ševče, prosím, dej mi střevíce pro švadlenku, švadlenka mi ušije pro studánku šátek, studánka dá vodu nebohému kohoutkovi. Leží tam na dvoře, nožky má nahoře, dusí se, bojím se, že umře.“

Švec přikývl. „Dám ti střevíce pro švadlenku, ale nejprve mi musíš donést od prasátka štětiny.“

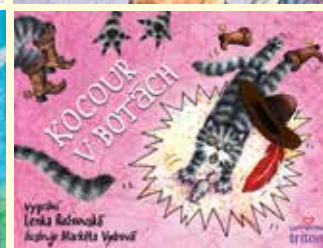
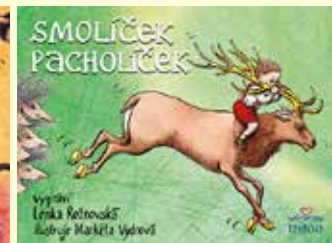
Tato pohádka vyšla také v provedení do dětské promítačky.

V nabídce e-shopu najdete mnoho dalších pohádkových příběhů, retro diaprojektory DIAX3 a novou LED promítačku Diarka.

Nákupem podpoříte projekt pohadkyprodeti.cz

Objednávejte na www.diacek.eu

Text © Lenka Rožnovská, 2021 • Illustrations © Sofie Helfert, 2021 © Stanislav Juhaňák – TRITON, 2021 • Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH • Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON, Vykáňská 5, 100 00 Praha 10, jako svou 2657. publikaci. • Vydání 1. • Korektury Eliška Pospíšilová. • Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s. r. o. ISBN 978-80-7553-904-5

Pohádky si můžete objednat na www.tridistri.cz

nejkrásnější pohádky vypráví Lenka Rožnovská
O KOHOUTKOVÍ A SLEPIČCE

Pohádky si můžete
objednat na
www.tridistri.cz

ISBN 978-80-7553-904-5

9 788075 539045